

Sygn. akt: I C 104/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Wołujewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2021 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w (...) Szwajcaria

przeciwko B. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 104/21 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w Z. (Szwajcaria) wniósł pozew o zasądzenie od pozwanej B. K. kwot 5 000,00 zł wraz z dalszymi odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 3 marca 2020 roku do dnia zapłaty, kwoty 1 008,90 bez dalszych odsetek i kwoty 41,10 zł bez dalszych odsetek, a także wniósł o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż strona pozwana zawarła z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę pożyczki numer (...) w dniu 2 stycznia 2020 roku na okres 30 dni. Na podstawie umowy pierwotny wierzyciel dokonał wypłaty kwoty pożyczki w wysokości 5 000,00 zł na rachunek bankowy pozwanej. Prowizja za udzielenie pożyczki została określona w wysokości 1 008,90 zł, a odsetki umowne w wysokości 41,10 zł. Odsetki kapitałowe zostały naliczone w wysokości maksymalnych odsetek kapitałowych określonych w art. 359 § 2¹ k.c. tj. w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych, od kwoty pożyczki, począwszy od dnia zawarcia przez strony umowy pożyczki do dnia poprzedzającego termin spłaty pożyczki. Łącznie zobowiązanie wyniosło 6 050,00 zł. Mimo że umowa pożyczki dopuszczała możliwość przedłużenia terminu spłaty pożyczki, strona pozwana nie skorzystała z niej ani nie dokonała całkowitej spłaty zobowiązania w terminie określonym w umowie, który upłynął bezskutecznie z dniem 2 marca 2020 r. Powód wskazał, że na mocy umowy ramowej z dnia 19 grudnia 2019 roku oraz aktu cesji z dnia 21 kwietnia 2020 r. (...) Sp. z o.o. dokonała przelewu wierzytelności przysługującej jej od strony pozwanej na rzecz powoda, przy czym pozwana została o tym zawiadomiona.

Pozwana B. K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazała, iż powód nie wykazał, aby doszło do skutecznego zawarcia umowy pożyczki z dnia 2 stycznia 2020 r. Podkreśliła, że co prawda powód przedłożył wyciągi elektroniczne, którymi dowiódł, że w dniu 18 października 2019 r. pozwana potwierdziła warunki nieskonkretyzowanej umowy, a w dniu 23 grudnia 2019 r. przesłano środki na konto pozwanej. Wskazała, że przelewy te dotyczyły transakcji z (...) na kwotę 0,01 zł i 1 700,00 zł. Natomiast powód niniejszym pozwem dochodzi należności w oparciu o umowę pożyczki nr (...) z dnia 2 stycznia 2020 r. na kwotę 5 000,00 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 grudnia 2019 r. (...) z siedzibą w Z. (Szwajcaria) (kupujący) oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (sprzedający) zawarły ramową umowę przelewu wierzytelności. Zakup wierzytelności miał następować na podstawie dostarczonego przez sprzedającego pliku danych, przy czym przeniesienie wierzytelności miało następować w dniu cesji przypadający na dzień przekazania pliku danych. Wzór aktu cesji stanowił załącznik A do umowy.

(dowód: ramowa umowa przelewu wierzytelności z dnia 19.12.2019 r. k. 17-21v)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo w niniejszej sprawie należało oddalić.

Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że powód (...) z siedzibą w (...) dochodził w niniejszej sprawie wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki nr (...) z dnia 2 stycznia 2020 r. zawartej między pozwaną B. K. a pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o. w W..

Zgodnie z treścią art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Pozwana zakwestionowała zawarcie umowy, na którą powołała się strona powodowa oraz okoliczność otrzymania z tego tytułu środków finansowych. W związku z powyższym należało w pierwszej kolejności ustalić, czy B. K. zawarła w dniu 2 stycznia 2020 r. umowę pożyczki oraz czy otrzymała z tego tytułu 5000 zł, jak twierdził powód.

Podkreślić należy, że skoro pozwana kwestionowała zawarcie umowy, to na powodzie ciążył obowiązek wykazania okoliczności, na które się powoływał. W procesie związanym z wykonaniem umowy pożyczki to powód jest zobowiązany udowodnić, że pozwana zawarła umowę i że pożyczkodawca przeniósł na własność biorącego pożyczkę określoną w umowie ilość pieniędzy. Pożyczkobiorca ma obowiązek wykazać wykonanie swego świadczenia w postaci zwrotu pieniędzy jak i kosztów jakimi był obciążony.

Nie budzi wątpliwości, że zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego, obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne – art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c.

Podkreślić należy, że zgodnie z treścią art. 232 k.p.c., to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W związku z powyższym to na stronach ciąży obowiązek twierdzenia i obowiązek dowodzenia tych wszystkich okoliczności, którą są stosownie do przepisu art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu, w szczególności tych, które są w sprawie sporne. Zatem Sąd tylko wyjątkowo winien ingerować w przebieg postępowania dowodowego dopuszczając dowody z urzędu, które to uprawnienie wynika z treści przepisu art. 232 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 października 1996 r., III CKN 6/96, OSNC 1997/3/29), w szczególności gdy strony korzystają z pomocy profesjonalnych pełnomocników. Obowiązek wskazania dowodów, potrzebnych dla rozstrzygnięcia sprawy, obciąża bowiem strony.

Mając na uwadze powyższe rozważania dotyczące zawarcia przez pozwaną umowy, zdaniem Sądu powód nie wykazał istnienia swojej wiarygodności będącej przedmiotem niniejszego postępowania. Powód w celu wykazania zawarcia umowy przedłożył wydruk umowy nr (...) z dnia 2 stycznia 2020 r. Nawet gdyby przyjąć, że pozwana – wbrew swoim twierdzeniom – zawarła przedmiotową umowę pożyczki, to jednak brak jest jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego, że udostępniono pozwanej kwotę 5000 zł. Podkreślić należy, że pozwana zakwestionowała tę okoliczność. W szczególności należy podkreślić fakt, że powód przedłożył dowód potwierdzenia przelewu na kwotę 1700 zł tytułem umowy pożyczki nr (...), przy czym pożyczkodawcą był podmiot określony jako F.. Natomiast powód dochodził należności wynikającej z umowy nr (...) na kwotę 5000 zł.

Zgodnie z treścią art. 210 § 2 k.p.c. każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych. Strony obowiązane są przedstawiać stan faktyczny, z którego wywodzą swoje prawa i obowiązki, a które stanowią dla sądu merytoryczną podstawę rozstrzygnięcia. Strona ma obowiązek złożyć oświadczenie co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych. Ich niezłożenie pociąga za sobą możliwość przyjęcia przez sąd, iż fakty objęte tymi twierdzeniami zostały przez stronę przyznane (art. 230 k.p.c.).

Nadmienić należy, że strona powodowa nie ustosunkowała się do ww. zarzutu pozwanej, nie przedłożyła żadnego dowodu potwierdzającego przekazanie przedmiotowej kwoty zgodnie z umową. W związku z powyższym należy uznać, że roszczenie w tym zakresie jest niewykazane przez powoda i należało je oddalić.

Sygn. akt I C 104/21 upr

ZARZĄDZENIE

1. odnotować zwrot akt wraz z uzasadnieniem,
2. treść niniejszego zarządzenia scalić w jednym pliku z utworzonym plikiem wyroku z uzasadnieniem i umieścić na Portalu Informacyjnym:
 - a. dla pełnomocnika powoda – w celu doręczenia,
 - b. dla pozostałych uczestników – w celu informacyjnym,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć: pełnomocnikowi powoda zgodnie z pkt 2a niniejszego zarządzenia – w trybie art. 15zsz⁹ ust. 2 zdanie 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1842, z późn. zm.),
3. przedłożyć z wpływem środka zaskarżenia, najdalej za 21 dni od wykonania z potwierdzeniami odbioru.

C., dnia 6 sierpnia 2021 r.

sędzia Anna Wołujewicz